

קונטרס

נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת

מַעֲלֵת אִשָּׁה צְנוּעָה, הַגּוֹרֶמֶת שְׁהַשְׂכִּינָה
תְּשׁוּרָה בַּבַּיִת, וְכָל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת בַּבַּיִת
בְּזָכוֹת אִשָּׁה צְנוּעָה וְקְדוֹשָׁה.

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמַאֲמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, מַה זֶה נְשִׁים
קְדוֹשׁוֹת? אֵלֹהֵי שְׂמוֹסְרוֹת נִפְשָׁם עַל
צְנִיעוֹת וְעַל קְדוּשָׁה, וּמִקְפִּידוֹת מְאֹד
שֶׁהַבַּיִת יִתְנַהֵג עַל טְהָרַת הַקְּדוֹשׁ, כְּפִי
שֶׁקִּבְּלָנוּ מִדּוֹר הַדּוֹר עַל-יְדֵי אֲמוֹתֵינוּ,
וְלֹא הוֹלְכוֹת אַחַר רוּחַ הַזְּמַן, וְרַק
אֵלֹהֵי נִקְרָאוֹת נְשִׁים קְדוֹשׁוֹת, וּבְזִכּוֹתָן
נִגָּאֵל. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַכְנִיֵס
רוּחַ טְהָרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֲשֶׁרֵי
הָאִשָּׁה שֶׁהִיא הַמְעוֹרְרַת אֶת הַקְּדוּשָׁה
וְרוּחַ טְהָרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תתקל)

קוֹנְטֵרַס

נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סוּטָה י"א): בְּשֹׁכֵר נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת נִגְאַלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים. אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּח עָצוּם. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדָּה מ"ה): בִּינָה יִתְרָה נִתְּנָה לְאִשָּׁה. אִשָּׁה מְבִינָה דְבָרִים יוֹתֵר מִגָּבֵר. וְכֵן אוֹמְרִים (בְּרָכוֹת י'): אִשָּׁה מִפְּרֵת בְּאוֹרְחֵינָּה יוֹתֵר מִן הָאִישׁ; יֵשׁ לָהּ טְבִיעֵת עַיִן חֲדָה יוֹתֵר. וְלִכֵּן עַל הָאִשָּׁה לְנַצֵּל אֶת הַמִּתְּנָה שֶׁנִּתְּנָה לָהּ מִהַשָּׁמַיִם, כִּי בִיכְלֻתָּהּ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת בַּעְלָהּ. בְּדֶרֶךְ כָּל לְמָה הַבַּעַל כָּל-כָּךְ שָׂבוּר, וּמְרַגֵּשׁ עֲצָמוֹ נְחוּת עֵרֶךְ, שְׂאִינוֹ שׁוֹה מְאוּמָה? כִּי אֵין לוֹ אִשָּׁה שֶׁתְּחַזְּקוֹ. יִשְׁנוּ פְתָגִים: "תַּחַת כָּל בַּעַל חֲזָק, עוֹמֶדֶת אִשָּׁה חֲזָקָה". וְלִכֵּן "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת" הַמְּקַדְּשׁוֹת אֶת עֲצָמָן, זוֹכוֹת לְבַעְלִים קְדוֹשִׁים, וְהַכֹּל תְּלוּי בְּאִשָּׁה. אִם יֵשׁ לְאִשָּׁה שֶׁכָּל אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם בַּעְלָהּ, אֲזִי מִהַפְּכַת דַּעְתוֹ לְגַמְרֵי אֵלֶיהָ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קֹהֵלֶת

(רבה) על הפסוק (קהלת ד, ט): "טובים השנים" —
 איש לאשתו, "מן האחד" — זה לעצמו וזה
 לעצמו; כשהבעל והאשה מאחדים יחד, עוזרים זה
 לזה, זו הברכה בבית. וכן אומרים חכמינו הקדושים
 (ירושלמי סנהדרין ג, ו): אשה כבעלה ובעל כאשתו.
 וכמו שיד ימין לא תשנא יד שמאל, ויד שמאל לא
 תשנא את יד ימין, כך צריכה להיות אהבה בין איש
 לאשה. וכמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות ט'): אי אפשר
 לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי
 אפשר לשניהם בלא שכינה. הבעל והאשה צריכים
 לידיע, שהם נשמה אחת, כמובא בדברי רבנו ז"ל
 (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), שבשמים האיש
 והאשה נשמה אחת היו, וכיון שיירדו לזה העולם
 — נתפצלו, הבעל ירד מזוג הורים אחד, והאשה
 מזוג הורים אחר, וכדי לחברם — אורך זמן, ועל
 זה אומרים חכמינו הקדושים (סוטה ב.): וקשין
 לזוגם בקריעת ים סוף. כי בקריעת ים סוף היתה
 קטרוג גדול — הללו עובדי עבודה זרה והללו
 עובדי עבודה זרה; וכן על כל זוג יש קטרוגים —
 הן על הבעל והן על האשה, כיון שמתאחדים יחד
 — מורידים את השכינה בבית. ואומרים חכמינו
 הקדושים (ערובין ק:): כל אשה שתובעת את בעלה

לְדַבֵּר מִצְוָה, הָיָה לָהּ בָּנִים שְׂאֵפְלוּ בְּדוֹר מֹשֶׁה לֹא
 הָיוּ. וְכֵן שׂוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵינֵי שָׁם): מִפְּנֵי
 מָה יִלְדָה לָאָה אֶת יִשְׁשַׁכָּר, שֶׁהָיָה עֲמוּד הַתּוֹרָה? כִּי
 הִיא תִבְעָה אֶת יַעֲקֹב. לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְחִזְקָה
 וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת בַּעְלָהּ. אִם הָאִשָּׁה חֲזָקָה,
 וּבְמָקוֹם לְעֵרֶךְ בְּקִרְתָּהּ עַל בַּעְלָהּ, הִיא מְחַזְקֶת
 וּמְעוֹדֶדֶת וּמְשִׂמַּחַת אוֹתוֹ, זֶה נִקְרָאת אִשָּׁה קְדוֹשָׁה, כִּי
 הִיא מְצַלֶּת אֶת בַּעְלָהּ מֵעֲבָרוֹת. בַּעַל הַיּוֹדֵעַ שֵׁישׁ לוֹ
 אִשָּׁה יָפָה בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, כָּבֵר אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְשׁוֹם
 מְקוֹם אַחֵר, וְאֵינוֹ מְחַפֵּשׂ לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹת זָרִים, חָס
 וְשָׁלוֹם, כִּי אִשְׁתּוֹ מְסַפֶּקֶת אוֹתוֹ. אֵךְ בְּרַגַע שֶׁהָאִשָּׁה
 מְשִׁפִּילָה אוֹתוֹ וְשׁוֹבֶרֶת וּמַדְכֵּאת אוֹתוֹ, וּמְעַבֵּרָה
 בְּקִרְתָּהּ עַל מַעֲשָׂיו, בְּזָה הִיא גּוֹרֶמֶת לְחֶרֶב בֵּן הַבַּיִת. וְכֵן
 אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ כה:): אֵיזָהוּ עָשִׂיר?
 כֹּל שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה נְאֻה בְּמַעֲשֵׂים; "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת",
 אוֹתָן מְעַרִיכִים רַק כִּפֵּי הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁמְחַזְקוֹת אֶת
 בַּעְלֵיהֶן. הַבַּעַל מְחַכֶּה לְמֶלֶךְ טוֹבָה, לְעַהוּד וְכוּ' וְכוּ',
 אֲשֶׁר לֹא קִבֵּל אֶת זֹאת מֵהַהוֹרִים, וְאֵינוֹ מְקַבֵּל אֶת
 זֹאת מִחֲבָרִים, הוּא רוֹצֵה לְכָל הַפְּחוֹת לְקַבֵּל אֶת זֹאת
 מֵאִשְׁתּוֹ. אִם הַנָּשִׁים תִּשְׁתַּמְּשְׁנָה עִם הַבַּיִת יִתְרָה
 שְׁנֵתָן לָהֶן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְעָנָה אֵיךְ לְחִזְקָה
 וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הַבַּעַל, בֵּיתָן יִהְיֶה כְּגֵן-עֵדֶן מִמַּשׁ.

אומרים חכמינו הקדושים (יבמות סב:) : כל
יהודי שאין לו אשה, שרוי בלא שמחה, בלא ברכה,
בלא תורה, בלא חומה, בלא שלום. כשהבעל לבד
והאשה לבדה — אין להם שמחה. כשאין שלום
בתוך הבית — אין הברכה מצויה. כשאין תורה
— אין טובה, האשה צריכה לחזק את בעלה, לדבר
עמו במעלת התורה ויקרטה, ולדרבנו שילמדה בכל
יום. כתוב בזהר (עין תקוני זהר, דף יד:) : מאן דירית
מסכתא חדא, יהיבנא ליה עלמא חדא. מי שירש
מסכת אחת, יורש עולם אחד. תתארו לעצמכם מה
זה עולם? שמש וירח, ביילי בליונים כוכבים לאין
ספור, כל המזלות, ששה בליון אנשים, בלי בליונים
של חיות גדולות וקטנות, לאין ספור אילנות
ודשאים, אין מספר לרשמים, מדינות, עירות, כפרים,
ימים ונחלים, וזה רק מה שלפנינו, אשר אין קץ
וערך לזה, וכל זה בגשמיות, מה שאנו רואים
בעינינו; וכשיהודי זוכה ומסים מסכתא אחת, הוא
מקבל ברוחניות עולם אחד מהדומם — שהם
העירות, הכפרים, המדינות, הקרים והגבעות,
הימים והנהרות, מהצומח — שזה כלל האילנות
והעשבים, מהחי — בעלי החיים גדולים וקטנים,
ובליוני מדברים וכו' וכו', אשר אין לנו משג מה

זֶה לְסִיּוּם מִסֵּכֶת אַחַת, שְׁאֵז יוֹרְשִׁים עוֹלָם שָׁלֵם. וְאִם
 הָאִשָּׁה תִּחְזַק אֶת בַּעְלָהּ — "הִנֵּה הִתְחַתְּנוּ, אָנוּ
 שְׂתָפִים, וְאֲנִי רוֹצָה לְהִיּוֹת שְׂתָפָה אִתְּךָ, עֲשֵׂה לְמַעַנִּי
 וּלְמַעַן יִלְדִיךָ וְתִלְמַד, הֲלֹא שְׂכָרְךָ אֵין עָרֶךְ לוֹ, וּבִילִי
 בְּלִיוְנִים מְלֹאכִים יוֹצְאִים מִן הַלְמוּד הַזֶּה, וְאֲנִי רוֹצָה
 לְהִתְחַלֵּק עִמָּךְ, עַל־כֵּן עֲשֵׂה עִמִּי וְעַם הַיְלָדִים חֶסֶד,
 קַח לִידֶךָ מִסֵּכֶת וְחֹזֵר עָלֶיךָ, וְתַסִּימָה". הָרִי אִשָּׁה זֹו
 תִקְבַּל שְׂכָר שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת יז.): גְּדוּלָה הִבְטָחָה
 שֶׁהִבְטִיחַן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מֵאֲנָשִׁים;
 בְּזֶה שֶׁהָאִשָּׁה מְחַזְקֶת אֶת בַּעְלָהּ לְלַמַּד תּוֹרָה, וּמְסִיּוּם
 מִסֵּכֶתָא, הִיא מְקַבֶּלֶת חֲצִי מִשְׂכָּר הַלְמוּד שֶׁלוֹ,
 וּמִתְחַלְקִים חֲצִי בְּחֲצִי. וְלָכֵן "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת"
 מְחַזְקוֹת אֶת בַּעְלֵיהֶן. בּוֹדֵאי יֵשׁ בְּבֵית נְסִיוֹנוֹת קְנָשִׁים
 מְאֹד, הָעֵדֵר פְּרִנְסָה, שֶׁזֶה הַדְּבָר הַשּׁוֹבֵר בְּיוֹתֵר אֶת
 הָאָדָם, וְכִמְאֻמָּרם ו"ל (תְּמוּדָה טז.): אִשָּׁה, כִּיִּן שְׂאֵין
 לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ — מִיַּד צוֹעֶקֶת. וּבְאֻמַּת
 לְמָה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת?! "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת" צָרִיכוֹת
 לְדַעַת, שֶׁהַפְּרִנְסָה בָּאָה רַק מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְלָכֵן עָלֶיהֶן לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת הַבַּעַל,
 שֶׁיִּלְמַד תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת בְּרוּחָנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

"נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת" צְרִיכוֹת לָבוֹא לְקַרְאֵת
 בְּעֲלִיָּהֶן, וּלְדַבֵּר בְּפָנֵיהֶם בְּמַעַלְתֵּי הַתְּפִלָּה בְּצַבּוּר,
 כְּשֶׁמִּתְפַּלְּלִים שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּצַבּוּר דִּיקָא,
 אֲזִי הוּא עֵת רְצוֹן בַּשָּׁמַיִם, וַיְכוּלִים לַפְעַל אֲצֵל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְּׁצָרִיכִים. וְלָכֵן, "בְּעֲלִי
 הַיָּקָר, לֵךְ רוּץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְתִתְפַּלֵּל, וְתִזְכֵּיר גַּם
 אוֹתִי בַתְּפִלָּה וְגַם אֶת הַיְלָדִים, וְתִבְקֵשׁ בְּעַבְדֵּינוּ"
 וְכוּ', אִם הַנָּשִׁים תִּלְכְּנָה בְּצוּרָה כָּזוֹ, וְתִדְבְּרֶנָּה בְּאִפְן
 הַזֶּה, תִּזְכְּנָה לְבַעַל אַחֵר לְגַמְרֵי. אִם חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תְּנַחֲמָא וַיֵּשֶׁב ו'): אֵינן לֵךְ קְשָׁה מִן
 הָאִשָּׁה, אֲזִי לֹא בְּכָדֵי הוּא; אִשָּׁה קְשָׁה זֶהוּ נִסְיוֹן
 גָּדוֹל מְאֹד. וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שְׂאֲמְרוּ (יְבָמוֹת סג): אִשָּׁה
 רָעָה צָרַעַת לְבַעֲלָהּ, מֵאִי תִקְנֶתֶיהָ? יִגְרַשְׁנָה. וְאִם-כֵּן
 הָאִם זֹו עֲצָה לְשֹׁבֵר בֵּית? ! הֲלֹא עַד שְׂזָכוּ לְהִתְחַתֵּן,
 עַד שְׂזָכוּ לְבָנוֹת בֵּית, עַד שְׂזָכוּ לְרְאוֹת פְּרֵי בְטָן,
 הָאִם זֶהוּ פְתָרוֹן לְהִתְגַּרֵּשׁ? ! וְהַכֹּל תְּלוּי בִּידֵי
 הָאִשָּׁה! וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שם): אִשָּׁה
 יָפָה — אֲשֶׁרִי בַעֲלָהּ, מְסַפֵּר יָמָיו כְּפוּלִים, וְהֵינּוּ יָפָה
 בְּמַעֲשֵׂים, כְּשֶׁהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת — אֵינן בְּרָכָה יוֹתֵר
 גָּדוֹלָה מִזֹּו. וְזֶה הַגְּאוּהָ וְהַגְּאוֹן שֶׁל "נָשִׁים
 קְדוֹשׁוֹת", שְׂאֵינָן מִתְפַּעְלוֹת מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, יֵשׁ
 לָהֶן אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיּוֹדְעוֹת שֶׁהֵן

בְּנוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הֵן הוֹלְכוֹת עַל-פִּי טְהוֹרַת
הַצְּנִיעוּת. וְכֵן מְצִינּוּ בְּרַחֵל אִמָּנוּ, שֶׁהִיְתָה צְנוּעָה
מְאֹד, עַד כְּדֵי כָף, שֶׁהִלְכָה וּגְלָתָה לְלֵאָה אַחֻתָּהּ אֶת
הַסִּימָנִים שֶׁנָּתַן לָהּ יַעֲקֹב, וְאִיזָה צֶעַר וּבְזִיוּנוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים חֲסָכָה מִמֶּנָּה. וְלִכֵּן זָכְתָה שֶׁיֵּצֵא
מִמֶּנָּה שְׂאוֹל, שֶׁהָיָה הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹן בְּעַם יִשְׂרָאֵל.
וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין בְּרֻכּוֹת מַח:), שֶׁשְׂאוֹל
הַמֶּלֶךְ הָיָה מְשֻׁכְמוֹ וּמְעֵלָה, שֶׁלֹּא הָיָה כְּמוֹתוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל, וְכֵן הִכְתוּב אוֹמֵר (יוֹמָא כב:): "בֶּן שָׁנָה
בְּמֶלֶכוֹ" — לֹא חָטָא. וּבְשִׁכְר צְנִיעוּת שֶׁהִיְתָה בּוֹ
בְּשְׂאוֹל, זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה (עֵין מְגִלָּה
יג:), שֶׁהִיא הַצִּילָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיוֹן,
מִהַמֶּן-עַמְּלֵק.

אָנוּ נִמְצָאִים עֲתָה בְּמִצְבִּים קָשִׁים בְּמֵאֹד מְאֹד,
הַנְּסִיווֹנוֹת גְּדוֹלִים, הָעֶרְב-רַב הַתְּעָרְבוּ בֵּין נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְהַכְּנִיסוּ גוֹיִים וְגוֹיּוֹת לְהַכְשִׁיל אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּמְבוֹלְלִים אוֹתָם בִּיגִיָּהֶם; וְלִכֵּן "נָשִׁים
קְדוֹשׁוֹת" בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל, צְרִיכוֹת לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְחַזֵּק אֶת בְּעֻלֵיהֶן, שֶׁתֵּאֱמַרְנָה לָהֶם
מְלָה טוֹבָה, וְלֹא תִעְרַכְנָה בַּקֶּרֶת וְכוּ', וְכֵן לְעוֹרְרָם
שֶׁיִּלְכוּ לְהַתְּפִיל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת:

שְׁחֲרִית, מְנַחָה, וְעֶרְבִית, וְכֵן שְׁיָלְכוּ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד תּוֹרָה, לְסִיִּם מִסְכָּתָא, אֲשֶׁר בְּעֵבֹר זֶה מִשְׁלָמִים שְׂכָר אֵין סוּפִי. וְאִךְ לְמוֹתָר הוּא, שְׁפָל זֶה צָרִיךְ לְהַעֲשׂוֹת גַּם-כֵּן בְּחֻכְמָה וְלֹא בְּבִקְרָת וְכוּ', אִם תִּלְכְּנָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר אֵיזָה בַעַל יְהִיָּה לְכֵן. סוּף כָּל סוּף עֲלִיכֶן לְזָכֹר, "נָשִׁים קְדוּשׁוֹת", שָׂאֵם זֶה הַבַּעַל שְׁלָכֶן — זוֹ הַנְּשֻׁמָּה שְׁלָכֶן, וְאֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְהַחֲלִיפוֹ וְכוּ', זֶהוּ זֶה! יֵשׁ לוֹ מְדוּת רַעוֹת — יְכוּלִים לְתַקְנֶנּוּ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵה־רִין ק.) עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי יד, א):

"חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" — זוֹ אִשְׁתּוֹ שֶׁל אוֹן בֶּן פֶּלֶת, "וְאוֹלֶת בִּידֶיהָ תִּהְרָסֵנוּ" — זוֹ אִשְׁתּוֹ שֶׁל קִרְח; שֶׁהִסִּיתָה אוֹתוֹ לָרִיב וּלְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, מִשֶּׁה רַבְּנוֹ. וְהַשּׁוֹטָה הַזֹּאת הִלֵּךְ וְשָׁמַע לַעֲצָתָהּ. אֲבָל אוֹן בֶּן פֶּלֶת נִצַּל עַל-יְדֵי אִשְׁתּוֹ, וּבִעֵת שֶׁקִּרְח בָּא אֵלָיו לְפַתּוֹתוֹ לִילֵךְ עִמּוֹ נִגַּד מִשֶּׁה, אָמְרָה לוֹ: מַה לָּךְ לָלֶכֶת לַחֲלֹק עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת?! הֲלֹא מִמֶּךָ מִמִּילָא לֹא יֵצֵא מְאוּמָה, וְלָמָּה לָךְ לְהִתְעַרֵב וְכוּ', וְכֵן הִצִּילָה אוֹתוֹ מִמַּחֲלָקֶת קִרְח, אֲשֶׁר סוּפוֹ יָדוּעַ, שֶׁנִּבְלַע בְּאֶדְמָה — הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו, וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת נִצַּל מִכָּל זֹאת. לְמִדִּים מִכָּאן מַה שְׁכָרֶן שֶׁל נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת, שֵׁישׁ לָהֶן אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

וְאִמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר זֶה בְּזוֹ תְּלוּיָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
 (מְכִילְתָּא בְּשַׁלַּח) עַל הַפָּסוּק (שְׁמוֹת יד, א): "וַיֹּאמְרוּ בְּה'
 וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ", אִם בְּמִשָּׁה הָאֲמִינוּ, בְּה' לֹא כָּל
 שָׁכֵן? אֵלָּא שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהִגִּיעַ לְאִמוּנָהּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 אֵלָּא עַל-יְדֵי אִמוּנַת חֲכָמִים; וְלָכֵן "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת"!
 אִם רְצוֹנְכֵן שֶׁתִּשְׁכַּיְנָה תְּשֻׁרָה בְּבֵיתְכֵן, תִּשְׁתַּדְּלָנָה
 לְחִזְקָה וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעַלְיְכֵן, וְאִז תִּרְאִינָה אֵיזָה
 בַּיִת יִהְיֶה לָכֵן.

רַבֵּנוּ ז"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט):
 כָּל הַפְּסוּק שֶׁבָּא לְאָדָם זֶה רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה; הַפְּסוּק
 וְהַמָּוֶן הוּא בְּיַד הָאִשָּׁה. וְלָכֵן אָסוּר לְאִשָּׁה לָבוֹא
 בְּטַעֲנוֹת לְבַעֲלָהּ — לָמָּה אֵינָה מְרוּיַח, לָמָּה
 הַפְּרָנְסָה דְחֻקָּה?! כִּי זֶה תְּלוּי בְּאִשָּׁה, אִם תִּהְיֶה
 בִּינֵיהֶם אֶהְבָּה גְּדוּלָּה, שֶׁהִיא תְּכַבֵּד וְתַעֲוִיד וְתִשְׂמַח
 אוֹתוֹ, אִזִּי תִרְאֶה אֵיזָה שִׂפְעַת יִהְיֶה בְּבֵיתוֹ. וְלָכֵן
 אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנָּא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה ט'):
 אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֻׁרָה? כָּל שֶׁעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעַלָּהּ. מַה
 צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַרְצוֹן בְּבֵיתוֹ? אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת ב, ד): בִּטּוֹל רְצוֹנָהּ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדֵי
 שִׁיבְטֵל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנָהּ; אָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ
 לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, לְבִטּוֹל אֶת רְצוֹנוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לִידַע שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, כָּל מֵה שְׁאָנוּ רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים וְנוֹשְׁמִים זֶה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאֵל תַּחֲיוּ בְּאַשְׁלִיּוֹת, הִנֵּה אָנוּ פֹּה וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִכָּאן, וּמִי נִמְצָא פֹּה? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל חַיֵּינוּ הֵם כְּצֵל עוֹבֵר, וְכִמוֹ שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ אֹמֵר (תְּהִלִּים ז', י'): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה", וְאֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁשִּׁבְעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּרַבֵּעַ שָׁעָה. וְכֵן אֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): "כְּצֵל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ", וְהַלֵּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל, אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף. הַחַיִּים פּוֹרְחִים כְּצֵל הַחֹלֶף עִם תְּזוּזַת הַשָּׁמֶשׁ, וְלֹא סֶתֶם צֵל, אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף הַפּוֹרַח בְּאֵוִיר, שֶׁזֶהוּ כְּנִדְנוּד עַפְעָף, כְּהֶרֶף עֵין. הִנֵּה רוֹאִים בְּזֶה הָעוֹלָם רְשָׁעִים אַרְוּרִים, גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשִׂים עוֹלוֹת לַזּוּלָּת, וְחוֹשְׁבִים שְׂיַחֲיוּ לְנִצָּחַת. וְהִנֵּה לְפֶתַע פְּתָאם נִחְלִים וְשׁוֹכְבִים בְּבֵית-חֹלִים, הַשֵּׁם יְרַחֵם, וּמֵה נּוֹתֵר לָהֶם מִכָּל הַגְּנֻבוֹת שֶׁגִּזְלוּ וְעָשְׂקוּ וְכוּ' וְכוּ'; לָכֵן "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת"! "הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּקְחָ עֲצָמֵנוּ בְּיַדֵּינוּ", כִּי אַתָּן צְרִיכוֹת לוֹמַר זֹו לְזוֹ, "בְּאֵנָה נִתְחַזַּק וְנִחַזַּק אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ", הֲלֹא אִשָּׁה דִּמְעָתָהּ מְצוּיָה (בְּבֵא מְצִיעָא נט.); טְבַעַן שֶׁל נָשִׁים חֲלָשׁ, אֲךָ אֵינָן יוֹדְעוֹת מִגְדֵּל

הכחות שְׁחַנְנָן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בִּינָה יִתְּרָה נִתְּנָה
 לְאִשָּׁה, תִּנְצְלָנָה אֶת הַדַּעַת וְהַשִּׁכּוֹל שֶׁנִּתְּן לָכֶם מִן
 הַשָּׁמַיִם, תִּחְזַקְנָה וְתַעֲוֹדְדֶנָה אֶת בְּעַלְיָכֶן, וְאִזּוּ יִהְיֶה
 לָכֶן בְּעַל אַחֵר, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בַיָּדְכֶן, הַצְּנִיעוֹת תְּלוּיָה
 בְּכֶן וְכוּ' וְכוּ'. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (יִלְקוּט
 דְּבַר־הַיָּמִים תִּתְּרֵנוּ): רְאוּיָה הִיְתָה הַבְּכוֹרָה לְצֵאת
 מִרְחֵל, אֲלֹא שֶׁקְדַמְתָּה לָּאָה בְּרַחֲמִים בַּתְּפִלָּתָה,
 וּמִתּוֹךְ צְנִיעוֹת שֶׁהִיְתָה בָּהּ, הִחְזִירָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא לָּהּ. רְחֵל אֲמֵנוּ הִיְתָה צְנוּעָה וַחֲסוּדָה, וְלָכֶן
 זָכְתָה שְׁיֹסֵף הַצַּדִּיק יֵצֵא מִמֶּנָּה. הַצְּנִיעוֹת הֵיא
 הַגְּאוּה וְהַגְּאוֹן שֶׁל הָאִשָּׁה, שְׂאִינָה מִתְּפַעֶלֶת מְרוֹיַחוֹת
 רְעוֹת הַנוֹשְׁבוֹת בַּחוּץ. מִי מְסֻתּוֹבֵב בַּשּׁוּק? נָשִׁים
 חוֹלְנִיּוֹת, אֲשֶׁר מְקַבְּלוֹת הַשְּׂפָעֶתֶן מִכְּלֵי הַמִּשְׁחִית
 הַנִּקְרָאִים: טִלּוּיָזְיָה וְשָׂאָר כְּלֵי תִקְשָׁרֶת. "נָשִׁים
 קְדוֹשׁוֹת" מְקַבְּלוֹת דַּעְתָּן מִהַתּוֹרָה, מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, מִהֶאֱמוּנָה שֶׁמְקַבְּלוֹת עַל-יְדֵי צַדִּיקֵי הַדּוֹר
 וְחֲכָמֵי הַתּוֹרָה שֶׁשָּׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֶן
 הֵן הוֹלְכוֹת בְּצְנִיעוֹת רַבָּה, לֹא קָצָר וְלֹא צָר, וְלֹא עִם
 שִׁסְעַת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְאֵינָן צוֹבְעוֹת אֶת הָעֵינַיִם. וְעַל
 כָּל־ם — נִזְהָרוֹת שֶׁלֹּא תִרְאֶה שֶׁעָרָה אַחַת מִשְׁעַר
 רֵאשֶׁן, עַד כִּדֵּי כֶּף שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהָר (נִשְׂאָ קִכּוּ): תּוֹנְבָא
 לִיְתִי עַל הַהוּא בֵּר נֵשׁ, דְּשָׁבֵק לְאַנְתְּתִיָּה דְּתַתְּחִי

משַׁעֲרָא דְרִישָׁה לְבַר, וְדָא הוּא חַד מֵאִינוּן צְנִיעוּתָא
 דְּבֵיתָא, וְגָרִים לְבִנְהָא דִּלָּא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא, וְגָרִים
 מְלָה אַחְרָא וְכוּ' [קְלָלָה תְּבוּא עַל בַּעַל שְׁמַתִּיר
 לְאִשְׁתּוּ שְׁיִתְגַּלוּ שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה לְבַחוּץ, וְזֶה אֶחָד
 מֵעֲנִינֵי הַצְּנִיעוּת שֶׁל הַבַּיִת. וְאִשָּׁה הַמוֹצִיָּאָה
 שְׁעֵרוֹתֶיהָ בַּחוּץ לְהִתְגַּאוֹת בָּהֶם, גּוֹרְמַת עֲנִיּוֹת בַּבַּיִת,
 וְגּוֹרְמַת לְבִנְיָה שְׁלֵא יְהִיּוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר וְכוּ'], כִּי
 אִשָּׁה שְׁנִתְגַּלוֹת שְׁעֵרוֹתֶיהָ לְבַחוּץ, גּוֹרְמַת לְכָל הַצָּרוֹת
 בַּבַּיִת, וְשִׁבְנִיָּה יְהִיּוּ עַמֵּי אֲרָצִים, וְיִקְחוּ סַמִּים, וְיִגְנְבוּ
 וְיִגְזְלוּ, וְתִהְיֶינָה מְרִיבוֹת בֵּינָה לְבַעֲלָהּ. וּמִי גָרַם לְכָל
 הַצָּרוֹת הַלָּלוּ? שֶׁעַר הָאִשָּׁה שָׂרוּאִים בַּחוּץ, וְמָה
 בְּבֵיתָא הָאִי, כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּקָא, וְמָה אִם בַּבַּיִת שְׂאִין
 אִישׁ רוּאָה, כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּגִלּוּי שְׁעַר — גּוֹרְמַת
 לְכָל הַצָּרוֹת הַלָּלוּ, כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּקָא, כְּשֶׁהָאִשָּׁה יוֹצֵאת
 לְרַחוּב בְּגִלּוּי שְׁעַר, לֹא נִמְחַל לָהּ. וְלִכֵּן הַנָּשִׁים
 הַכְּשֵׁרוֹת מְדוֹר דוֹר עָשׂוּ תְּגַלְחַת, וְהוֹרִידוּ אֶת הַשְּׁעַר
 לְגַמְרִי, כִּי גִלּוּי שְׁעַר זֶהוּ אֶסּוּר חָמוּר מְאֹד, שְׁגוֹרֵם
 לְכָל מְרַעִין בִּישִׁין בַּבַּיִת.

וְלִכֵּן "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת"! רְאִינָה מָה לְפָנֶיכֶן,
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה יא:): בְּשֹׁכֵר נָשִׁים
 צְדָקָנִיּוֹת שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר — נִגְאַלוּ יִשְׂרָאֵל

ממַצְרִים, וּמָה עָשׂוּ? בַּשָּׁעָה שֶׁהָיוּ הוֹלְכוֹת לְשֹׂאבֵי מַיִם, הִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לָהֶם דְּגִים קְטַנִּים בְּכַדֵּיהֶם, וְשׂוֹאבוֹת מַחְצִית הַמַּיִם וּמְחַצָּה דְּגִים, וּמְנִיחוֹת אוֹתָם אֶצֶל בַּעֲלֵיהֶם וְהָיוּ בִיחָד, וּמֵהֶם יֵצְאוּ נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת. הָאִשָּׁה עוֹרְרָה אֶת בַּעְלָהּ, וְזֶה הַבֵּיא אֶת הַגָּאֻלָּה. וּבְפֶרֶט בַּדוֹר הַזֶּה, שֶׁהַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, הַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת בַּחוּץ עֲרֻמוֹת, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַגְּבָרִים נִכְשָׁלִים בְּחַטָּאִים חֲמוּרִים, אֲבָל אִם הָאִשָּׁה מִיִּפִּית עֲצָמָה לְבַעְלָהּ, עוֹזֶרֶת לוֹ שִׁיְהִיָּה שְׂמוּר מַחֲטָא, עַל-יְדֵי-זֶה הִיא מַצְלֶת אוֹתוֹ וּמַצְלֶת אֶת כָּל הָעוֹלָם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵינִן בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה ג', סִימָן ד'):

לֹא נִגְאָלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמַּצְרִים, אֲלָא בְּזִכּוֹת הַמַּצּוֹה הַזֶּה — שֶׁשָּׂמְרוּ עֲצָמָם מְזֻנוֹת. עַל הָאִשָּׁה לְשָׂמֹר עַל בַּעְלָהּ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל זִמָּה אֲנִי כּוֹעֵס (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ז'). לְכֵן "נְשִׁים קְדוֹשׁוֹת", הָבָה תִּקְבְּלֶנָּה עַל עֲצָמֶיךָ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַחֲוָה בַּבַּיִת, וְתַעֲזֹרְנָה לְבַעֲלֶיךָ בְּכָל יְכָלְתֶּיךָ, וְכִּי תִשְׁמְרֶנָּה אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָסַר לְכֵן שְׁלֹשׁ מִצְוֹת: נְדָה, חֲלָה, הַדִּלְקַת הַגֵּר. שְׁלֹשׁ מִצְוֹת אֵלוֹן זֶהוּ יַעַת רְצוֹן גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם; בְּעֵת הַטְּבִילָה אַתָּן יְכוֹלוֹת לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יְתַבְּרֶךְ כָּל רְצוֹנֶיךָ

וְחִפְצֹכָן. וְכֵן בֵּעֵת אֲפִיִּית חִלָּה וְהִפְרָשְׁתָּהּ, אִזּוּ הוּא
 עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וַיְכוּלָה הָאִשָּׁה לְבַקֵּשׁ כָּל
 אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ, וְתִתְמַלֵּא בְּקִשְׁתָּהּ. וְכֵן בֵּעֵת הַדִּלְקַת
 גֵּרוֹת, כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 אֵינָה זֹזָה מִשָּׁם עַד שֶׁרוּאָה יְשׁוּעָה. וְלִכֵּן כָּל אִשָּׁה
 קְדוֹשָׁה עוֹמֶדֶת לְפָנֵי הַגֵּרוֹת, וְשׁוֹפְכַת דְּמָעוֹת לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִי לָהּ יְלָדִים, וַיֵּאִירוּ עֵינֵיהֶם
 בַּתּוֹרָה, וַיְהִי שְׂמוֹרִים מִן הַחֵטָא, וּבִעֲלָהּ יִהְיֶה
 שְׂמוֹר מִן הַחֵטָא. וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ, צָרִיכִים
 לְבַקֵּשׁ כָּל-כּוֹף הַרְבֵּה שֶׁיְהִי שְׂמוֹרִים בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת, מִפְּגוּעִים, מִרְצִיחוֹת, מִחֻבוֹת, מִיִּסּוּרִים,
 וְאָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: אִם תִּדְּלִיקוּ לְפָנֵי
 גֵּרוֹת, אֲנִי מֵאִיר לָכֶם מִן הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל לְעֵתִיד לָבוֹא.
 וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֶׁבַת לא:): עַל שְׁלֹשׁ
 עֵבְרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת לַיְדָתָן: עַל שֶׁאֵינָן נִזְהָרוֹת
 בַּנְּדָה, וּבְחִלָּה וּבְהַדְּלַקַת הַגֵּרוֹת, שָׂאז הַשֵּׁטֶן מְקַטְרֵג,
 כִּי יֵשׁ לוֹ כַּח לְקַטְרֵג בְּשַׁעַת סִכְנָה. אִם אִשָּׁה אֵינָה
 נִזְהָרַת כְּשֶׁהִיא נְדָה, תִּקְבַּל עֲנֻשָׁה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 אִשָּׁה שֶׁאֵינָה נִזְהָרַת בְּהִפְרָשַׁת חִלָּה — תִּקְבַּל עֲנֻשׁ
 חֲמוֹר, וְכֵן כְּשֶׁאֵינָה נִזְהָרַת בְּהַדְּלַקַת גֵּרוֹת — תִּקְבַּל
 עֲנֻשָׁה, חַס וְשָׁלוֹם. כְּשֶׁמֵתַחֲתָנִים צָרִיכִים לְהַדְּלִיק
 שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שָׂמֶן זַיִת; אֶחָד כֹּנֵגֵד זְכוֹר וְאֶחָד כֹּנֵגֵד

שְׁמֹר, וְכֵן לְהַדְלִיק אֲרַבְּעָה נְרוֹת שֶׁל חֵלֶב — כְּנֶגֶד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הַיְי"ה, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר וְנוֹלָד בֶּן אוֹ בֵּית מוֹסִיפִים עוֹד נֵר, וְכֵן כָּל בֶּן אוֹ בֵּית שְׁנוּלָדִים — מוֹסִיפִים עוֹד נֵר וְלֹא יוֹתֵר, אִיזוֹ עֵת רְצוֹן לְאִשָּׁה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת! וְלִכֵּן אֲבִקְשׁוּךְ מְאֹד, תַּעֲשִׂינָהּ כָּל שְׁבִיכָלְתְּכֵן לְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁנִּתְּנָן לְכֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֶעֱקָר: צְנִיעוּת. צְנִיעוּת הַדְּבוּר, לֹא לְנִבֵּל אֶת הַפֶּה, לְהִתְרַחֵק מִנְּשִׁים חוֹלְנִיּוֹת הַמִּנְבְּלוֹת פִּיהֶן, וּמִדְּבָרוֹת כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחֵן, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חָמוּר בְּיוֹתֵר. וְכֵן אֲסוּר לָהּ לְאִשָּׁה לְעֵשֶׂן בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, וְזוֹ חֲצִיפוֹת וְהַפְקָרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, אֵינן הֵתֵר לְאִשָּׁה לְעֵשֶׂן, וְהֶעֱשׂוֹן מִבֵּיא זְלוּל בַּמְצֻוֹת וְדְבוּרֵי נְבוּל פֶּה. הַחֲזִקָנָה עֲצֻמְכֵן בְּיַחַד. "נָשִׁים קְדוֹשׁוֹת" חִיּוֹת בְּשִׁלּוּם וּבְאַהֲבָה, וְעוֹשׂוֹת חֶסֶד זוֹ עִם זוֹ, וּבְזִכּוֹת הַחֶסֶד — נִגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֵן, הִנֵּה זְכִינוּ בְּזִכּוֹת חֲנָם לְדַעַת מִרְבִּי אֶמֶת גְּדוֹל כְּזֶה, שְׁמַחֲזִק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, לְמָה שֶׁלֹּא נִחְזִיק עֲצֻמְנוּ בְּיַחַד עִם הַצְּדִיק, וְשִׁתְּהִיָּה לָנוּ אֶמוּנַת חַכְמִים שְׁלֵמָה, אֶמוּנַת צְדִיקִים, אֶף שִׁישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאֵינָנו מְבִינִים, כִּי כִּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב): כְּשֵׁם שִׁישׁ קְשִׁיּוֹת עַל

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹא כָּל דָּבָר מְבִינִים דְּרָכֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְהַשְׁגָּחָתוֹ, כִּי שְׂכָלְנוּ מְצַמְצָם, כִּי יֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, אֲבָל, מְסִיִּם רַבָּנוּ ז"ל: אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁאֵין לוֹ קְשִׁיּוֹת — לֹא עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְלֹא עַל הַצְּדִיק, וְיִוָּדַע שֶׁשְׂכָלוֹ מְצַמְצָם. וּבְשֹׁכֵר זֶה שֶׁתַּחֲזִיקָנָה בְּאֶמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּאֶמוּנַת חֲכָמִים, בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּבְסִיּוּעַ לְלוּמְדֵי תוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָכֵן שֶׁפַּע בְּפִרְנָסָה, נַחַת מֵהִלָּדִים, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶן גֵּן-עֵדֶן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַגִּיד אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְאִף פַּעַם לֹא תִתְקוּטְטוּ, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם מְצוּי בֵּינֵיכֶם, כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג'): לֹא מָצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמַּחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם; אֲשֶׁרִי הַבַּיִת שֶׁהָאִשָּׁה מְתַנְהֶגֶת כָּךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרָא עוֹלָם!